

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาแนวทางการพัฒนาระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความรู้ระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ศึกษาความคิดเห็นต่อระบบดำเนินการบริการการแพทย์ฉุกเฉินและศึกษาความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน เป็นการวิจัยเชิงสำรวจโดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากผู้ปฏิบัติงานและผู้เกี่ยวข้องในระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นแบบเจาะจง จำนวน 173 คน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนจำนวน 160 ชุด คิดเป็นร้อยละ 92

สรุปผลการศึกษา

1. ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ช่วงอายุระหว่าง 26-30 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี หน้าที่ในการปฏิบัติงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินเป็นเจ้าหน้าที่หรืออาสาสมัครมูลนิธิสุศาลาานุเคราะห์และเจ้าหน้าที่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนตำบลธรรมศาลา ประสบการณ์การปฏิบัติงานในระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน 1-3 ปี ได้รับการอบรมการปฐมพยาบาลเบื้องต้น

2. ระดับความรู้ระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน

ผลการศึกษาภาพรวมความรู้ระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินอยู่ในระดับต่ำ แต่มีความรู้ด้านการนำส่งโรงพยาบาลเป้าหมายระดับสูง ประเด็นที่มีความรู้สูงสุดคือผู้ที่มีร่างกายแข็งแรง เคลื่อนย้ายผู้ป่วยไม่รู้สีกตัวจากอุบัติเหตุด้วยการอุ้มและแบกได้ดี การประสานงานประเด็นที่มีความรู้สูงสุดคือ ผู้ป่วยมีอาการเปลี่ยนแปลงหน่วยบริการกู้ชีพประสานงานศูนย์กู้ชีพนครปฐมขอการรักษาเพิ่มเติม การแจ้งเหตุประเด็นที่มีความรู้สูงสุดคือ ศูนย์กู้ชีพนครปฐมมีหน้าที่รับแจ้งเหตุ

และประสานงานในระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS.) ความหมายและเป้าหมายระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินประเด็นที่มีความรู้สูงสุดคือ เป้าหมายระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS.) เพื่อลดอัตราการตายของผู้ป่วยฉุกเฉินและด้านการดูแลรักษาผู้ป่วยที่จุดเกิดเหตุประเด็นที่มีความรู้สูงสุดคือ เอกภาพอาหารและพันปลอมออกจากปากผู้ป่วยเป็นการดูแลทางเดินหายใจ

การศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างกับความรู้ระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน พบว่าระดับการศึกษา หน้าที่ในระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินและเพศที่แตกต่างกันมีความรู้ระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

3. ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อระบบดำเนินการบริการการแพทย์ฉุกเฉิน

ผลการศึกษาภาพรวมและทุกด้านของความคิดเห็นต่อระบบดำเนินการบริการการแพทย์พบว่าอยู่ในระดับมาก มีดังนี้

ความคิดเห็นต่อภาพรวมวิธีดำเนินการอยู่ในระดับมาก โดยมีความเห็นด้วยมากที่สุดด้านการนำส่งโรงพยาบาลเป้าหมายประเด็นที่มีความเห็นด้วยมากที่สุดคือหน่วยปฏิบัติการกู้ชีพมีความพร้อมด้านอุปกรณ์เคลื่อนย้ายผู้ป่วย รองลงมาคือการประสานงานประเด็นที่มีความเห็นด้วยมากที่สุดคือการประสานงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน (E.M.S.) ทำให้ผู้ป่วยได้รับการดูแลรักษาที่รวดเร็ว ทันทั่วถึง การดูแลรักษาผู้ป่วยที่จุดเกิดเหตุประเด็นที่มีความเห็นด้วยมากที่สุดคือหน่วยปฏิบัติการกู้ชีพใช้เวลาดูแลรักษาผู้ป่วยที่จุดเกิดเหตุเร็วที่สุดตามประสบการณ์ผู้ปฏิบัติงานส่วนการแจ้งเหตุกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นด้วยระดับปานกลาง ประเด็นที่มีความเห็นด้วยมากที่สุดคือการแจ้งเหตุศูนย์กู้ชีพนครปฐมด้วยโทรศัพท์หมายเลข 1669 และวิทยุสื่อสารคลื่นความถี่ 155.670 มีความสะดวก รวดเร็ว

การศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างกับวิธีดำเนินการ พบว่าหน้าที่ในระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อวิธีดำเนินการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ความคิดเห็นต่อภาพรวมวิธีบริหารงานอยู่ในระดับมาก โดยมีความเห็นด้วยมากที่สุดด้านการวางแผนประเด็นที่มีความเห็นด้วยมากที่สุดคือการควบคุมมาตรฐานด้วยระบบทางการแพทย์ ทำให้สามารถดูแลรักษาผู้ป่วยได้ถูกต้อง รองลงมาคือการนำ ประเด็นที่มีความเห็นด้วยมากที่สุดคือ ผู้ปฏิบัติงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) ได้รับการยอมรับจากผู้บังคับบัญชา การจัดองค์การ ประเด็นที่มีความเห็นด้วยมากที่สุดคือ ผู้ปฏิบัติงานระบบบริการ

การแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) ได้รับการพัฒนาความรู้อย่างต่อเนื่องและการควบคุม ประเด็นที่มีความเห็นด้วยมากที่สุดคือ การควบคุมคุณภาพบริการเป็นการควบคุมคุณภาพ ระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS)

การศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างกับความคิดเห็นต่อระบบดำเนินการบริการการแพทย์ฉุกเฉินด้านการบริหารงาน ไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

4. ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน

ผลการศึกษาภาพรวมและทุกด้านของความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินอยู่ในระดับมาก

ความคิดเห็นต่อภาพรวมวิธีบริหารงานอยู่ในระดับมาก ประเด็นที่มีความเห็นด้วยมากที่สุดคือกรมการแพทย์ควรเพิ่มการผลิตเจ้าหน้าที่เวชกรฉุกเฉินขึ้นพื้นฐานและชั้นกลาง

ความคิดเห็นต่อภาพรวมวิธีดำเนินการอยู่ในระดับมาก ประเด็นที่มีความเห็นด้วยมากที่สุดคือ ระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) ควรมีการประเมินผลการนำผู้ป่วยส่งโรงพยาบาลเป้าหมายทุกครั้ง

การศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างกับความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน พบว่าหน้าที่ในระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินและระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา แนวทางการพัฒนาระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ผู้ศึกษาขอประมวลเป็นข้อเสนอแนะ 2 ส่วน ดังนี้

ข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินจังหวัด

1. ควรอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการนำส่งโรงพยาบาล การประสานงาน การแจ้งเหตุ โดยเฉพาะการแก้ไขและป้องกันปัญหาคุณภาพชีวิตผู้ป่วยตั้งแต่ที่เกิดเหตุและระหว่างการนำส่งโรงพยาบาล
2. ควรเร่งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่รับรู้และแจ้งเหตุด้วยหมายเลข 1669
3. ศูนย์กู้ชีพควรเร่งจัดทำคู่มือ มาตรฐาน บทบาทหน้าที่ของหน่วยบริการการแพทย์ฉุกเฉินที่สะดวกและง่ายต่อการเข้าใจให้มีประจำทุกหน่วยบริการ
4. ผู้บริหารระดับสูงแต่ละองค์การที่มีส่วนร่วมในระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินอย่างต่อเนื่อง
5. การควบคุมมาตรฐานบริการควรมีการประเมินผลการนำผู้ป่วยส่งโรงพยาบาลทุกครั้งร่วมกับควบคุมทางการแพทย์

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ศึกษาแนวทางการพัฒนาหน่วยบริการระดับพื้นฐาน
2. ศึกษาปัจจัยเชิงการปฏิบัติงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลของหน่วยบริการระดับพื้นฐาน
3. ศึกษาแนวทางการพัฒนาการแจ้งเหตุ
4. ศึกษาประสิทธิภาพและประสิทธิผลการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉิน